

hvile paa den, der omsætter Varen, hvis der ikke træffes andre Foranstaltninger. Da det foreliggende Lovforslag var til Behandling i det høje Folketing i den nylig afsluttede Samling, blev der saavel af Ordføreren for det socialdemokratiske som af Ordføreren for det radikale Parti peget paa de Varer, paa hvilke der var Maksimalpriser, og man udtalte Ønske om, at der ikke maatte komme Takstforhøjelser paa disse Varer. Det fremgaar af det stenografiske Referat af Forhandlingerne, at man der særlig har tænkt paa den Gruppe af Varer, paa hvilke Forbrugerne vil komme til at betale Takstforhøjelserne. Og det radikale Partis Ordfører udtalte det meget tydeligt, idet det synes at fremgaa af hans Udtalelser, at han mener, det er ganske rimeligt, at disse Takstforhøjelser vil være at betale af dem, der omsætter Varerne. Naar man ser den Betænkning, der er afgivet af det høje Folketing, saa er der der taget Hensyn til de Varer, paa hvilke der er ansat Maksimalpriser. Men det synes, naar man skal rette sig efter Ordlyden i Betænkningen, at man der har tænkt paa den anden Gruppe, idet der staar: „For de Varers Vedkommende, hvorpaa der er fastsat Maksimalpris, og hvor Jernbanefragten er indbefattet i denne Pris“. Man kunde jo deraf slutte, at det særlig har været af Hensyn til de handlende, dem, der omsætter Varen, at man har villet tage de Bestemmelser, som man der har foreslaaet i Betænkningen, idet man henviser til den overordentlige Kommission og Indenrigsministeriet at træffe Foranstaltninger til at ordne disse Forhold. Men efter hele den Forhandling, der er gaaet forud, maa jeg antage, at det ikke har været særlig for at værne de handlende, at man har indført denne Bestemmelse, men man har tænkt paa andre Varer, f. Eks. Fisk, for hvilke ganske vist den, der sælger Varen, ogsaa skal afholde Fragten, men hvor det i Praksis — idet den, der afsætter Varen og skal betale Fragten, ikke bor paa samme Sted som Forbrugeren — fører til, at den, der sælger Varen, selvfølgelig sælger den med saa smaa Udgifter som muligt, og Varen derfor ikke naar frem til de fjernere liggende Steder. Jeg tror, at det særlig er denne Gruppe af Varer, som det høje Folketings Udvalg har tænkt paa. Men selv om der er tænkt paa de Varer, for hvilke de handlende vil komme til at afholde Fragtforhøjelsen, kan jeg ikke føle mig tryk ved denne Henvisning til den overordentlige Kommission. Den

overordentlige Kommission har hidtil stillet sig uforstaaende overfor disse Spørgsmaal; den har ansat Maksimalpriser paa Varer, hvor Avancen var beregnet saa lavt, at den neppe kunde dække Driftsomkostningerne. Jeg indrømmer, det er nødvendigt, at man for Varer, der er almindelige Livsfornødenheder, sætter Maksimalpriserne saa lavt som muligt, men det er ikke rimeligt, at man ved saadanne lavt ansatte Maksimalpriser stiller de Forhandlere, der bor paa Steder, som ligger langt fra Produktionsstedet, det Sted, hvor Varen kommer fra, saaledes, at de skal have Tilsætning ved at omsætte disse Maksimalvarer. Derfor maa det foreliggende Forslag yderligere forværre disse Forhold, og det styrker Kravet om, at der i den overordentlige Kommission findes Repræsentanter for de næringsdrivende. Jeg vil særlig pege paa, at den danske Provinskøbmandsstand har stillet stærke Krav om at være repræsenteret i den overordentlige Kommission, og det forekommer mig at være et rimeligt Krav, at der i den overordentlige Kommission findes Repræsentanter, der ved, hvorledes Forholdene ligger ude i Landet for den Del af Handelsstanden, der omsætter en stor Del af de Varer, Forbrugerne skal have.

Jeg vil gerne paapege et andet Forhold. Det har altid været saaledes, at man har ment, at Emballage ikke kunde bære nogen stor Fragt; det er ikke mange Aar siden, Emballage overhovedet forsendtes fragtfrit paa Statsbanerne. Men da man senere gik over til, at Emballagebesørgelsen ogsaa skulde betales, holdt man sig til, at Emballageforsendelsen skulde besørges til en lav Fragt. I det foreliggende Forslag er der ikke fastsat noget bestemt om, hvorledes dette Forhold skal ordnes. Det synes, at det skal ordnes administrativt; men jeg vil gerne henstille til den højtærede Minister, at Fragten for Emballage ogsaa efter den nye Ordning bliver saa lav som muligt, fordi en høj Fragt for Emballage fører til, at mange af Forbrugerne finder, at det ikke kan betale sig at returnere Emballagen, eller de samler saa meget Emballage sammen som muligt for at faa den afsendt til en saa lav Fragt som muligt. Men dette er meget uheldigt netop under de nuværende Forhold, hvor Emballagemangelen paa mange Omraader er stor, og det derfor gælder om at gøre alt muligt for, at Emballagen kan blive udnyttet saa meget som muligt. Men da er det ogsaa uhel-